

Bartek Grzanek, Ikar

W tysiącu chwil tych, które są
By poczuć znów jak było z nią
Gdy jestem sam gdzieś pośród skał
Wierzę, że uda się nam

W tysiącu miejsc, tych, które są
By poczuć znów jak było z nią
Gdy jestem sam gdzieś pośród skał
Wierzę, że uda się nam

Tak pragnę jak Ikar spaść
Płonać w tysiącu słońc
By tylko poczuć jej blask
By tylko kochać się z nią
Kochać się z nią

To zgasło w nas, straciło sens
Wolno, bez sił, opadam w cień
I nie wiem jak znaleźć mam cel
Uwierzyć, że to tylko sen

Tak pragnę jak Ikar spaść
Płonać w tysiącu słońc
By tylko poczuć jej blask
By tylko kochać się z nią
Kochać się z nią
Kochać się z nią

Choć cenę marzeń znam
Oddałbym cały mój świat
Za dotyk jej
Za ciepło jej warg
Niech inni boją się
Niech gaszą pragnień swych żar
Nieważny strach, dla mnie nie ważny żal
Tak pragnę jak Ikar spaść
Płonać w tysiącu słońc
By tylko poczuć jej blask
By tylko kochać się z nią

Tak pragnę jak Ikar spaść
Płonać w tysiącu słońc
By tylko poczuć ten blask
By tylko kochać się z nią
Kochać się z nią